

بررسی اهداف و احتمال موفقیت پاکستان در میانجی گری میان ایران و آمریکا در گفت و گو با دیپلمات پیشین

تنها راهکار؛ بازگشت آمریکا به تفاهمنامه است

گفت و گو

فاطمه غریبی/ گروه دیپلماسی- با شعله‌ور شدن دوباره آتش جنگ میان ایران و آمریکا و تشدید تنش‌ها در منطقه، چشم‌انداز تحولات پیش از هر زمان دیگری تحت تأثیر احتمال گسترش دامنه درگیری‌ها قرار گرفته است؛ شرایطی که در آن، نقش بازیگران میانجی و تلاش‌های دیپلماتیک برای مهار بحران و بازگرداندن طرف‌های درگیر به مسیر گفت‌وگو اهمیت مضاعفی پیدا می‌کند. در چنین فضایی، پاکستان یار دیگر تلاش‌های خود برای ایفای نقش میانجی میان ایران و آمریکا را در دستور کار قرار داده است؛ نقشی که به اعتقاد ماشاءالله شاکری، سفیر پیشین جمهوری اسلامی ایران در پاکستان تنها ناشی از ملاحظات منطقه‌ای نیست و مجموعه‌ای از عوامل و منافع را در سطوح مختلف برای اسلام‌آباد دربرمی‌گیرد.

شاکری در گفت‌وگو با «ایران» با تشریح دلایل تلاش پاکستان برای میانجیگری، سه عامل اصلی را در این رویکرد مؤثر می‌داند: مأموریتی که از سوی آمریکا به اسلام‌آباد سپرده شده، ملاحظات و منافع پاکستان در قبال کشورهای حوزه خلیج فارس و در نهایت فضای افکار عمومی و نگاه مثبت جامعه پاکستان به ایران. او معتقد است مجموعه این عوامل، پاکستان را به ادامه تلاش‌های دیپلماتیک برای ایفای نقش میانجی در تحولات جاری ترغیب کرده است. این دیپلمات پیشین در عین حال تأکید دارد که هرگونه دیپلماسی میان ایران و آمریکا، تنها در صورتی می‌تواند از سوی تهران جدی گرفته شود که واشنگتن به تفاهمنامه‌های که میان دو کشور و رؤسای جمهوری آنها به امضا رسیده، بازگردد و تعهدات خود را در چارچوب بندهای روشن و تعریف‌شده‌آن اجرا کند. از نگاه شاکری، پایبندی عملی و پایدار آمریکا به این تعهدات، شرطی اساسی برای آن است که این تفاهمنامه بتواند به‌عنوان مبنای عمل مورد پذیرش جمهوری اسلامی ایران قرار گیرد.

به نظر شما چرا پاکستان یار دیگر تلاش می‌کند نقش میانجی میان ایران و طرف‌های درگیر جنگ را ایفا کند؟

پاکستان در این زمینه دو مأموریت دارد. به نظر می‌رسد یکی از این مأموریت‌ها به‌صورت ویژه از سوی دولت آمریکا به پاکستان محول شده و سابقه آن نیز کاملاً روشن است. این موضوع به سفر اواسط سال گذشته فیلد مارشال عاصم منیر در رأس یک هیأت به واشنگتن بازمی‌گردد. در جریان آن سفر، به‌صورت غیرمنتظره، از ایشان برای حضور در یک ضیافت در کاخ سفید دعوت شد و در آنجا رئیس‌جمهوری آمریکا به‌طور مشخص از عاصم منیر خواست که نسبت به جمهوری اسلامی ایران توجه بیشتری نشان دهد.

پاکستان در این زمینه دو مأموریت دارد. به نظر می‌رسد یکی از این مأموریت‌ها به‌صورت ویژه از سوی دولت آمریکا به پاکستان محول شده و سابقه آن نیز کاملاً روشن است. این موضوع به سفر اواسط سال گذشته فیلد مارشال عاصم منیر در رأس یک هیأت به واشنگتن بازمی‌گردد. در جریان آن سفر، به‌صورت غیرمنتظره، از ایشان برای حضور در یک ضیافت در کاخ سفید دعوت شد و در آنجا رئیس‌جمهوری آمریکا به‌طور مشخص از عاصم منیر خواست که نسبت به جمهوری اسلامی ایران توجه بیشتری نشان دهد.

اطلاع رسانی

دکتر آذرخش مکری در دهمین نشست «ایوان عدالت»: عدالت بدون شناخت انسان، در معرض خطاهای شناختی است

خبر

دهمین نشست از سلسله نشست‌های علمی ایوان عدالت به همت آکادمی حقوقی داداندیش در تاریخ دهم شهریور ماه هراز و چهارصد و پنجاه حضور دکتر آذرخش مکری، روان‌پزشک و دانشیار گروه روان‌پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران، با تمرکز بر یکی از بنیادی‌ترین مسائل در نسبت میان روان‌شناسی و حقوق برگزار شد: انسان‌ها تا چه اندازه با یکدیگر متفاوت‌اند و این تفاوت‌ها چگونه می‌توانند بر رفتار، جرم، قصاصات و تصمیم‌های قضایی اثر بگذارند؟ مکری سخن خود را با نقد یک تصور رایج آغاز کرد؛ این تصور که انسان‌ها در ارزش‌ها، انگیزه‌ها و شیوه واکنش به موقعیت‌ها شباهت زیادی به یکدیگر دارند. به باور او، پژوهش‌های علوم رفتاری نشان داده‌اند که تفاوت‌های فردی بسیار عمیق‌تر از چیزی است که در نگاه نخست تصور می‌کنیم و همین تفاوت‌ها می‌تواند توضیح دهد چرا رفتار برخی انسان‌ها برای دیگران اساساً قابل فهم نیست.

او برآی توضیح این مسئله به نمونه‌ای از پژوهش‌های رفتاری در حیوانات اشاره کرد: تفاوت موش‌هایی که در لانه خود مسیر قرار اضطراری ایجاد می‌کنند با

موش‌هایی که چنین مسیری نمی‌سازند. از نظر مکری، اهمیت این مثال نه در مقایسه انسان و حیوان، بلکه در نشان دادن دامنه تفاوت‌های رفتاری است؛ تفاوت‌هایی که می‌توانند در مواجهه با خطر، انتخاب میان مقابله و فرار، میزان ریسک‌پذیری و حتی نحوه واکنش افراد به موقعیت‌های بحرانی خود را نشان دهند.

از همین نقطه، بحث او به حقوق و جرم‌شناسی رسید؛ اگر انسان‌ها از نظریه‌ی‌های فردی، ارزش‌ها، واکنش‌های هیجانی و الگوهای تصمیم‌گیری تا این اندازه متفاوت‌اند، نظام عدالت تا چه اندازه به این تفاوت‌ها را در فرآیند قضاوت لحاظ می‌کند؟

مکری سپس به یکی از مطالعات مشهور درباره تصمیم‌های قضایی اشاره کرد. در پژوهشی که در سال ۲۰۱۱ در مجله PNAS منتشر شد، تصمیم‌های قضا در ۱۱۳ درخواست آزادی مشروط بررسی شد. نتایج نشان داد احتمال موافقت با آزادی مشروط در طول روز به‌طور محسوسی تغییر می‌کند و عواملی خارج از محتوای حقوقی پرونده می‌توانند با تصمیم قضایی ارتباط داشته باشند. این پژوهش به‌عنوان هشدار درباره امکان اثرگذاری عوامل روان‌شناختی و موقعیتی بر تصمیم‌گیری قضایی مورد توجه قرار گرفت.

مکری تأکید کرد طرح چنین یافته‌هایی به معنای متهم کردن دستگاه قضایی یا قاضی به بی‌عدالتی نیست؛ مسئله، شناخت محدودیت‌های ذهن انسان است. به تعبیر او، اگر ذهن انسان مستعد خطاهای شناختی است، نظام قضایی نیز باید برای کاهش اثر این خطاهای از ظرفیت علوم رفتاری استفاده کند.

پخش دیگری از سخنان او به

بقایای این

حمله‌را از

مجموعه

تحولات

نظامی اخیر

جداندا نست

و تأکید کرد

که آنچه در

کوهسک

رخ داده،

در امتداد

حملاتی است

که پیش از

آن در میناب،

لامرد، قشم

و دیگر نقاط

صورت گرفته

است. او

تصریح کرد

که اقدامات

آمریکا با

«برچسب‌ها

و توجیهات

فریبنده»

پوشانده

شده‌اند.

بقایای موضع

تهران را نیز

روشن کرد:

ایران به این

وحشیانه

قاطعه‌نا پاسخ

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد

خواهد داد